



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1544/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић председника већа, Добриле Страјина Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јован Ракић, адвокат из ..., против тужених Први основни суд у Београду са седиштем у Новом Београду, сада Трећи основни суд у Београду и Марије Бошковић, судије Првог основног суда у Београду, а сада Трећег основног суда у Београду, ради накнаде штете одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 544/16 од 06.04.2016. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 544/16 од 06.04.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 544/16 од 06.04.2016. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П 4411/15 од 10.12.2015. године, тужба у овој прваној ствари је одбачена као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 544/16 од 06.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем, применом члана 294. став 1. тачка 6. Закона парничног поступка, а у вези члана 35. и 151. Устава Републике Србије и члана 5. Закона о судијама, одбачена је тужба тужиле као недозвољена, имајући у виду садржину тужбеног захтева којим се тражи накнада штете настале кривицом суда и поступајућег судије настале због грешака и пропуста у раду у ванпарничном предмету Првог основног суда у Београду Р1 908/12. Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Побижана одлука донета је у складу са правним схватањем усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног суда Србије од 15.03.2007. године, док ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побижаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена, и поступак правоснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 126.500,00 динара), то ревизија тужиле није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правоснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић